

Monika Mičková

ČESKOSLOVENSKÁ NÁMOŘNÍ PLAVBA

Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta, Praha 2011

Posudek vedoucího diplomové práce

Diplomová práce předložená Monikou Mičkovou se zabývá čtenářsky vděčným tématem, které dosud nebylo v úplnosti zpracováno. Námořní plavba Československé republiky, vnitrozemského státu s mimořádně velkou flotilou, je totiž světovým unikátem, který dosud čeká na zpracování. Výhodou autorky přitom byl osobní vztah k této otázce umocněný vlastními zkušenostmi.

Monika Mičková se svěřené práce ujala velmi uvědoměle a – i přes jisté problémy vyplývající z rozsahu této otázky. S problémem se vyrovnala velmi dobře. Samotná diplomová práce je rozčleněna do deseti kapitol (plus závěr), které se zabývají různými otázkami spojenými právě s československou námořní plavbou.

Po logické linii lze celou studii rozčlenit do dvou celků. Kapitoly 1. – 4. (Stručný přehled historie Československé námořní plavby, Nákladní lodě za doby existence ČNP, Vzdělání a povinnosti námořníků, Právní normy a předpisy) představuje podle mého názoru nejdůležitější a informačně nejobsáhlejší část diplomové práce. Významná je především první kapitola tvořící stručný historický úvod k celé problematice. Na tomto místě je třeba vyzdvihnout snahu diplomantky o zachycení celé otázky. To se jí také (s jistými limity) podařilo a to přesto, že není studentkou oboru historie a nemá tedy vzdělání v oboru. Některé pasáže by sice vyžadovaly detailnější rozbor a především archivní studium, výsledná podoba je však

dostatečná k základní orientaci. Totéž platí i o kapitolách 2. – 4., které přináší opravdu jen základní informace o československé obchodní flotile, vzdělání a povinnostech námořníků či o právních normách a předpisech. Svému účelu (orientaci v problému) však poslouží.

Druhá část práce pak vychází zejména z osobních zážitků autorky a je doplněna informacemi z dostupné literatury. Jde v první rovině o zachycení námořní každodennosti na československých lodích v 70. a 80. letech 20. století a do samotné práce vnáší osobní moment. Vhodné by snad bylo rozlišit osobní zážitky od vzpomínek pamětníků, i tak ale tato část práce může sloužit pozdějším studiím o námořní plavbě jako základ k vyličení každodennosti námořnického života.

Součástí práce je také obsáhlý a shrnující úvod a závěr, které čtenáři přináší základní informace o dostupné a využitě literatuře. Součástí studie jsou i přílohy, ze kterých bych rád vyzdvihl zejména tabulku č. 2 přinášející informace o námořních lodí Československé republiky (byť jistým opominutím je v tab. 1 uvedeno, že jde o Přehled námořních lodí v období první republiky, zatímco podobné shrnutí pro období po roce 1945 u tab. 2 uvedeno není).

Závěrem bych rád konstatoval, že považuji diplomovou práci Moniky Mičkové za zdařilou a doporučuji ji hodnotit klasifikací velmi dobře.

Dne 17. srpna 2011

doc. PhDr. Jan Županič, Ph.D.

Katedra občanské výchovy a filozofie

Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta